

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de
dag. En wat een heerlijke dag! Het was
twaalf uur, onze fantastische zoon sliep
net. De miezelregen aaide de haartjes op
mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
dansten en huppelden van en naar het station, en
ik dacht aan jou. Ik was op weg naar de bibliotheek
in de hoop Stijloefeningen van Raymond Queneau te
vinden, en ik dacht aan jou. Je was er niet, maar ik
dacht aan jou. En zo was jij er toch bij. Onze zoon
sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik al gezegd,
maar wat doet het er toe, want ik dacht aan jou.
Niets doet er toe, zo lang ik maar aan jou kan
denken. Ik liep zingend over de planken, langs de
bouwputten. De bouwvakkers beneden zongen met
mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee, dat
is onmogelijk, alles is even
lief aan jou. Ze vraagt
waar het post-
kantoor
ge- ge-
bleven is. dat ze bij
de Raadhuisstraat moet zijn.
Ze kijkt om en rent een auto ach-
terna die zich achteruit rijdend van ons
verwijdert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefenin-
gen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog
even op de computer. Volgens de online catalogus
is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een
keer, een bijzonder vriendelijke medewerker kijkt met
mij mee. Maar niks. De jongen zegt dat ik een mailtje
naar het magazijn moet sturen. Dat doe ik. Even later
krijg ik een mailtje terug. Het boek is inderdaad aan-
wezig en wel op de tweede verdieping. Waar ik de
hele tijd had gekeken. Is dat niet ontzettend grap-
pig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes de
wereld wat mooier maken.

Wacht geen seconde
langer en ben hier

.....

.....

.....